

V případě kladné odpovědi na tuto otázku, bude odpověď jiná tehdy, jestliže při určení rozsahu zásoby převáděné do následujícího období a přebytečných zásob může být zohledněn nárůst produkčních, zpracovatelských nebo prodejních objemů hospodářského subjektu, doba dozrávání příslušného zemědělského produktu, doba vytvoření zásob, jakož i jiné na hospodářském subjektu nezávislé okolnosti?

- 2.2. Je v souladu s cílem nařízení Komise (ES) č. 1972/2003 vybírat poplatek z přebytečných zásob také tehdy, jestliže jsou u hospodářského subjektu k 1. květnu 2004 zjištěny přebytečné zásoby, tento však prokáže, že z uvedení přebytečných zásob na trh po 1. květnu 2004 neměl žádnou skutečnou výhodu v podobě cenového rozdílu?

(¹) Úř. věst. L 139, s. 55.

(²) Úř. věst. L 256, s. 1.

(³) Nařízení Komise (ES) č. 1972/2003 ze dne 10. listopadu 2003 o přechodných opatřeních, která mají být přijata, pokud jde o obchod se zemědělskými produkty v důsledku přistoupení České republiky, Estonska, Kypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Polska, Slovinska a Slovenska.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Pro účely možného osvobození od daní stanoví čl. 7 odst. 1 směrnice 83/182/EHS pravidlo pro obvyklé bydliště, podle kterého je určen členský stát, do jehož právní úpravy spadá dočasný dovoz dopravních prostředků, jakož i členský stát, který je oprávněn k výběru daní za sporné dopravní prostředky. Článek 7 odst. 1 směrnice 83/182/EHS stanoví několik výjimek z pravidla, podle kterého je obvyklým bydlištěm místo, kde určitá osoba žije alespoň 185 dnů v každém kalendářním roce. Zejména platí čl. 7 odst. 1 druhý pododstavec jako obvyklé bydliště osoby, kterou pracovní vazby poutají k jinému místu než vazby osobní, a která proto žije střídavě na různých místech nacházejících se ve dvou nebo více členských státech, se však považuje místo, k němuž má osobní vazby, pokud se tam tato osoba pravidelně vrací. Poslední podmínka nemusí být splněna, žije-li dotyčná osoba v některém členském státě proto, aby provedla úkol, který trvá určitou dobu.

Finské právní předpisy však stanoví takovou podmínku pravidelného vracení rovněž pro případ, kdy osoba žije ve Finsku za účelem provedení úkolu na určitou dobu. Finsko tím řádně neprovedlo čl. 7 odst. 1 směrnice 83/182/EHS do svých právních předpisů.

(¹) Úř. věst. L 105, s. 59; Zvl. vyd. 09/01, s. 112.

Žaloba podaná dne 8. dubna 2008 – Komise Evropských společenství v. Finská republika

(Věc C-144/08)

(2008/C 171/24)

Jednací jazyk: finština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: I. Koskinen, D. Triantafyllou)

Žalovaná: Finská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Finská republika tím, že pro účely možných osvobození od daní v souvislosti s dočasným dovozem některých dopravních prostředků použila neúplnou definici obvyklého bydliště, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 7 odst. 1 směrnice Rady 83/182/EHS ze dne 28. března 1983 o osvobození od daní, které platí v rámci Společenství pro dočasný dovoz některých dopravních prostředků (¹);
- uložit Finské republice náhradu nákladů řízení.

Kasační opravný prostředek podaný dne 3. dubna 2008 Efkon AG proti rozsudku Soudu prvního stupně (pátého senátu) vydanému dne 22. ledna 2008 ve věci T-298/04, Efkon AG v. Evropský parlament a Rada Evropské unie

(Věc C-146/08 P)

(2008/C 171/25)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Efkon AG (zástupce: M. Novak, advokát)

Další účastníci řízení: Evropský parlament, Rada Evropské unie a Komise Evropských společenství

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- zrušit napadené usnesení Soudu prvního stupně ze dne 22. ledna 2008 (T-298/04) jako protiprávní a nařídít Soudu, aby provedl řádné řízení a vydal rozhodnutí ve věci;

- zrušit napadené ustanovení směrnice tak, jak je navrhováno v žalobě, jako neplatné a určit, že žalovaní ponесou náklady řízení;
- dále určit, že usnesení ze dne 22. ledna 2008 jako rozhodnutí o žalobě, která byla podána dne 21. července 2004, představuje porušení článku 6 EÚLP, a již z tohoto důvodu je třeba žalobkyni zaručit právní ochranu.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) zakládá svůj kasační opravný prostředek proti uvedenému usnesení Soudu na nesprávném výkladu čl. 230 odst. 4 ES a na vadě řízení, ke které došlo v průběhu řízení.

Soud prvního stupně odmítl žalobu jako nepřijatelnou s odůvodněním, že navrhovatelka není napadeným právním aktem bezprostředně a osobně dotčena ve smyslu čl. 230 odst. 4 ES.

Tento právní názor je právně nesprávný. Soud přehlíží, že zásah do duševního vlastnictví jako takový vyvolává bezprostřední a osobní dotčení, které vede k bezprostřednímu a osobnímu dotčení ve smyslu čl. 230 odst. 4 ES. Podstata patentu spočívá v tom, že určitému právnímu subjektu je přiznáno výhradní, časově omezené právo. Takové právo může případně uděleno pouze jednomu určitému právnímu subjektu. Žádný jiný nemá tato práva, čímž zásah do tohoto práva právním aktem Společenství nezbytně způsobuje osobní a bezprostřední dotčení.

Argument Soudu, že kromě navrhovatelky existují ještě další poskytovatelé elektronických myšných systémů, kteří by případně byli dotčeni stejným způsobem jako navrhovatelka, a proto neexistuje žádné bezprostřední a osobní dotčení, není rozhodný. Bezprostřední a osobní dotčení ve smyslu čl. 230 odst. 4 ES nemůže být vyloučeno tím, že existují rovněž další osoby dotčené napadeným právním aktem, pokud tyto osoby nedisponovaly žádným patentem.

Zamítnutí sdělení navrhovatelky, ze kterého vyplývá, že vyvinula ISO-CALM-infračervený standard a obdržela za něj státní vyznamenání, je uplatňováno jako porušení práva být vyslechnut. Konečně nelze přijmout délku řízení čtyř let a představuje jako taková vážnou vadu řízení.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Arbeitsgericht Hamburg (Německo) dne 10. dubna 2008 – Jürgen Römer v. Freie und Hansestadt Hamburg

(Věc C-147/08)

(2008/C 171/26)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Arbeitsgericht Hamburg.

Účastníci původního řízení

Žalobce: Jürgen Römer.

Žalovaný: Freie und Hansestadt Hamburg.

Předběžné otázky

1. Rozumí se pod pojmem dávek z doplňkového důchodového zabezpečení upravených 1. Ruhegeldgesetz der Freien und Hansestadt Hamburg (1. zákon o důchodech Svobodného a hanzovního města Hamburg) (dále jen „1. RGG“) pro bývalé zaměstnance a pracovníky Svobodného a hanzovního města Hamburg, jakož i pro jejich pozůstalé ve smyslu čl. 3 odst. 3 směrnice Rady 2000/78/ES⁽¹⁾ ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Uř. věst. L 303, s. 16; Zvl. vyd. 05/04, s. 79), platby jakéhokoli druhu poskytované státními systémy nebo podobnými systémy, včetně systémů státního sociálního zabezpečení a sociální ochrany v tom smyslu, že se označená směrnice (dále jen „směrnice“) neuplatní v oblasti úpravy 1. RGG?
2. V případě záporné odpovědi na předcházející otázku:
 - 2.1. Jde v případě pravidel 1. RGG, která rozlišují při výpočtu důchodového zabezpečení ohledně jejich výše mezi vdánými/ženatými příjemci důchodového zabezpečení na straně jedné a všemi ostatními příjemci důchodového zabezpečení na straně druhé, a zvýhodňují vdané/ženaté příjemce důchodového zabezpečení – a sice právě vůči osobám, které vstoupili do partnerství s osobou téhož pohlaví podle Lebenspartnerschaftsgesetz der Bundesrepublik Deutschland (zákon o registrovaném partnerství Spolkové republiky Německo) (dále jen „registrovaní“), ve smyslu 22. bodu odůvodnění směrnice o vnitrostátní právní předpisy o rodinném stavu a na něm závislé dávky?
 - 2.2. V případě kladné odpovědi na předcházející otázku:

Má to za následek, že se směrnice vzhledem k označeným pravidlům 1. RGG nepoužije, ačkoli samotná ve svém 22. bodu odůvodnění neobsahuje odpovídající omezení své oblasti působnosti?
3. V případě záporné odpovědi na otázku 2.1. nebo 2.2.:

Je § 10 odst. 6 1. RGG, podle kterého se důchodové zabezpečení manželů kteří nejsou trvale odloučení – příjemců důchodového zabezpečení – vypočte na základě fiktivní (pro daňové poplatníky výhodnější) daňové třídy III/0, naproti tomu důchodové zabezpečení všech ostatních příjemců důchodového zabezpečení na základě fiktivní (pro daňové